

Debatt

Dårlig mineralkultur eller entusiasme?

Roy Kristiansen har i STEIN nr. 2/1992 gitt en meget grundig og nyttig gjennomgang av den omfattende dokumentasjon som er nødvendig for at et nytt mineral skal kunne godkjennes av kommisjonen for mineraler og mineralnavn i International Mineralogical Association (IMA). Artikkelen bekrefter at det er nødvendig med et nært samarbeid mellom entusiastiske amatørgeologer, praktisk arbeidende geologer og vitenskapelige geologimiljøer, noe de fleste innenfor disse grupper ønsker.

Kristiansen gir enkelte eksempler på oppslag i massemedia som adskiller seg så meget fra vitenskapelig måte å presentere nye mineraler på, at han vil kalle det dårlig mineralkultur. Oppslagene om mineralfunn i Åmotsdalen kritiseres spesielt.

Undertegnede har tre kommentarer:

- Amatørgeologer og andre må ha lov til å glede seg høylytt når de gjør helt spesielle mineralfunn.
- Selv om et mineral ennå ikke er ferdig dokumentert eller godkjent internasjonalt som unikt og nytt, bør det

være tillatt å gi det et foreløpig navn inntil man har fullført løpet med søknad om IMA-godkjenning, og ikke stoppe etter første oppslag.

- Når aviser eller ukeblader en sjelden gang bringer nyheter om geologiske godbiter, er vinklingen ofte mindre nøktern enn intervjuobjektet.

Undertegnede er ideelt sett enig i at "bidrag til vitenskapen skal være uselvviske", men må erkjenne at de færreste er det. De fleste vitenskapelige fremskritt har vært drevet frem av ønske om egen anerkjennelse, karriere eller velstand. Oppslag om sensasjonsfunn er, dersom det ikke ligger uredelighet bak, oftest akseptable og positive utblåsninger som vekker nysgjerrigheten blandt publikum for vår felles interesse - geologien.

Isbrekken ønskes lykke til videre med dokumentasjon og registrering av det nye mineralet. Lykke til også til de andre entusiastiske amatørgeologene i miljøet rundt Driva Steinsenter i Oppdal!

Peter Chr. Sandvik

Styremedlem, Trøndelag Amatørgeologiske Forening